Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 44 (674) joi 30 octomb. 1958 8 pag. 30 bani

Citiți în acest număr:

- Din viața pionierească
- Terminarea lucrărilor din prima etapă la Magistrala de Est
- Intîiul salut
- Bănci noi

DUPA VIZITA DE PRIETENIE FACUTA IN R. CEHOSLOVACA

Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne s-a înapoiat în Capitală

LA SOSIRE IN GARA BANEASA

ROD AL PRIETENIEI FRĂȚEȘTI

Luni dimineața, s-a înapoiat în Capitală delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care a făcut o vizită prietenească în Republica Cehoslovacă.

Delegația, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, s-a bucurat de o primire caldă și frățească din partea poporului cehoslovac. Oaspeții romîni au vizitat Praga, Bratislava, Kladno și alte orașe din Cehoslovacia, numeroase fabrici, uzine și cooperative agricole. Pretutindeni au fost întîmpinați cu dragoste, pretutindeni au avut prilejul să cunoască îndeaproape avîntul creator cu care poporul cehoslovac, în frunte cu Partidul Comunist din Cehoslovacia muncește pentru făurirea socialismului.

Vizita s-a desfășurat în spiritul prieteniei trainice, frățești, care unește cele două popoare în lupta lor pentru socialism, pentru cauza păcii.

Roadele acestei vizite prietenești, ale convorbirilor purtate la Praga, sînt oglindite în Declarația comună semnată de cele două delegații de partid și guvernamentale.

Declarația comună este un document de mare însemnătate, care cimentează și mai mult prietenia și colaborarea romîno-cehoslovacă. Ea vădește deplina unitate de vederi a celor două state în problemele de căpetenie ale politicii internaționale, ale socialismului, ale păcii.

In primul rînd, reprezentanții celor două popoare consideră o îndatorire principală aceea de a contribui din plin la întărirea continuă a unității lagărului socialist. Unitatea aceasta, prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică, sînt o chezășie sigură a libertății, a înfloririi și succeselor fiecăreia dintre țările de democrație populară.

Luptînd cu hotărîre pentru instaurarea unei păci trainice în lume, Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă sprijină întru totul propunerile guvernului sovietic cu privire la dezarmare. Cele două țări invită guvernele S.U.A. și Angliei ca, măcar, acum, să dea un răspuns pozitiv la propunerile sovietice cu privire la încetarea imediată a experiențelor nucleare.

De asemenea ele sprijină acțiunile menite să înlesnească tratativele dintre R. D. Germană și R. F. Germană, pentru unificarea pașnică a Germaniei.

Declarația comună condamnă cu asprime politica de înrobire colonială dusă de puterile imperialiste, amestecul armat în treburile interne ale țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu. Provocările criminale din strîmtoarea Taivan, îndreptate de militariștii americani împotriva Chinei populare, sînt înfierate cu strășnicie de cele două popoare, care își exprimă deplina simpatie și solidaritate cu lupta poporului chinez pentru eliberarea Taivanului și a celorlalte insule de coastă care fac parte din teritoriul chinez.

Cele două delegații consideră că atîta timp cît există pactul agresiv al Atlanticului de Nord, este nevoie să se mențină Tratatul de la Varșovia, semnat între țările socialiste, tratat care este o pavăză sigură a păcii în Europa.

Convorbirile de la Praga au prilejuit un schimb de vederi cu privire la activitatea partidelor marxist-leniniste din cele două țări. In declarație se exprimă hotărîrea de a contribui și mai departe la întărirea unității și colaborării dintre țările socialiste, a unității mișcării comuniste de pretutindeni.

Declarația arată că cele două partide frățești vor păzi ca lumina ochilor puritatea învățăturii marxist-leniniste și vor nimici fără șovăire orice încercare dușmănoasă de a lovi în această învățătură, de a zdruncina unitatea partidelor comuniste și muncitorești, unitatea țărilor socialiste.

Cele două delegații și-au arătat satisfacția pentru întărirea legăturilor economice și culturale dintre Romînia și Cehoslovacia și au hotărît ca aceste legături să fie necontenit lărgite, dezvoltate, în interesul construirii socialismului în cele două țări. In acest scop a și fost semnat un acord privitor la colaborarea și schimburile economice dintre cele două țări pe perioada 1959—1965.

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu vie satisfacție rezultatele rodnice ale vizitei delegației noastre de partid și guvernamentale în Republica Cehoslovacă. Ei vor lupta din toate puterile pentru dezvoltarea neîncetată a prieteniei și colaborării romîno-cehoslovacă, pentru întărirea unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

Intreg poporul nostru așteaptă de asemenea cu bucurie vizita în R.P.R. a unei delegații de partid și guvernamentale a Republicii Cehoslovace, vizită ce a fost stabilită cu prilejul convorbirilor de la Praga.

Tineretul din Capitală a sărbătorit a 40-a aniversare a Comsomolului

Marți după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice adunarea festivă a tineretului din Capitală, consacrată sărbătoririi celei de-a 40-a aniversări a gloriosului Comsomol Leninist.

Despre însemnătatea marii sărbători a Comsomolului a vorbit tov. Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M.

„Implinirea a 4 decenii de muncă și luptă eroică a gloriosului Comsomol, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus vorbitorul, este o mare sărbătoare a tineretului înaintat din întreaga lume. Tinerii progresiști de pretutindeni privesc cu admirație viața fericită a tineretului sovietic și urmează exemplul Comsomolului, detașament de frunte al tineretului revoluționar din întreaga lume, strălucit model de luptă a tineretului pentru o viață nouă și fericită, pentru pace și socialism".

Vorbind despre faptele patriotice din ultimii ani ale comsomoliștilor, despre marile realizări ale Comsomolului în lupta pentru construirea comunismului, tov. Virgil Trofin a arătat că o contribuție prețioasă au adus-o comsomoliștii la construirea hidrocentralei „V. I. Lenin", de la Kuibîșev — pe Volga, cea mai mare hidrocentrală din lume, la valorificarea a peste 36.000.000 ha de pămînturi virgine și înțelenite, reușind astfel să redea agriculturii un uriaș teren egal cu o suprafață arabilă a unor state ca Anglia, Franța, Germania Occidentală și Japonia luate la un loc. Aproape 300.000 membri ai Comsomolului au plecat pe șantierele din răsăritul țării, din Siberia, din nord și din Donbass.

A luat apoi cuvîntul Vladislav Sevcenko, vicepreședinte al Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S., care a transmis Comitetului Central a U.T.M., utemiștilor și tuturor tinerilor din țara noastră, un salut frățesc din partea C.C. al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist, a Comsomoliștilor și a întregului tineret sovietic.

In încheiere, adunarea a trimis Comitetului Central al Comsomolului o moțiune prin care tineretul Capitalei salută cu căldură pe gloriosul tineret sovietic cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Comsomolului.

Din viața PIONIEREASCĂ

Cum să traducem în viață Hotărîrile Plenarei a V-a a C. C. al U. T. M.

PATRIA

Patrie! Minunata noastră patrie cu codrii tăi de brazi, cu ape limpezi! Marea îți scaldă țărmurile, bătrînele piscuri mîngîie albastrul de cleștar al cerului. Patrie dragă, uriaș șantier al unei vieți noi. Pretutindeni se ridică fabrici, case de locuit, teatre, școli. Țăranii muncitori și-au unit munca în gospodării colective. Lumina pătrunde pînă în cele mai îndepărtate colțuri. Viața e mai bună, mai frumoasă.

Obidită și apăsată de greu jug ai fost în trecut, patrie dragă. Minunații tăi fii au gemut decenii și veacuri sub călcîiul moșierului, în gheara hrăpărețului capitalist, sub cizma fascistă.

Sînt mai mulți ani de-atunci. O dată cu izgonirea fiarelor fasciste poporul și-a scuturat jugul secular. În fruntea lui sînt comuniștii, luptătorii neînfricați al căror sînge a scăldat steagul de luptă al clasei muncitoare, Partidul.

Partidul! Cuvînt măreț, a toate cuprinzător. Partidul: libertate. Partidul: viață fericită. Partidul: uzine și fabrici. Partidul: uriașe ogoare, înfrățite. Partidul: lumina științei și a culturii. Partidul: patria noastră socialistă.

Iată ce iubim, iată ce apărăm împotriva dușmanilor, iată cui închinăm toate puterile noastre, viața noastră: patriei socialiste și făuritorului ei, Partidul!

Am în fața mea o colecție. Ziare de acum, ziare mai de demult. Titluri, culori care îmbracă fapte vii. „Valea Rea". Un pionier din comuna Singureni punîndu-și viața în primejdie, ajută la prinderea unor bandiți, dușmani ai poporului.

Mă gîndesc, de unde curajul și puterea de a înfrunta bandiți primejdioși într-o inimă de copil? Ce l-a mînat să-și pună viața în primejdie? DRAGOSTEA DE PATRIE, SENTIMENT ÎNALȚĂTOR PE CARE I L-A CRESCUT, AN DE AN ÎN SUFLET, ORGANIZAȚIA DE PIONIERI. „Dușmanii patriei sînt și dușmanii mei". Iar cînd acest gînd i-a răsărit în minte, nimic nu l-a mai putut opri să facă ceea ce trebuia: să-i descopere, să ajute la prinderea lor.

Răsfoiesc colecția mai departe. „Kalați Tudor din Reghin a ajutat la salvarea clăilor de fîn ale gospodăriei, care luaseră foc". „3 pionieri de la Școala de 7 ani nr. 12 din Cluj au ajutat la prinderea unor răufăcători care devastau pădurea Hoia".

Zeci și zeci de fapte pionierești se leagă în același fir: dragoste de patrie. Pionierii ajută la prinderea dușmanilor; pionierii apără bunurile patriei... Ici și colo răsar alte însemnări: pionierii adună fier vechi, pionierii contribuie la strîngerea recoltei, pionierii adună plante medicinale, ghindă, hîrtie... Și această muncă modestă, măruntă, înseamnă tot dragoste de patrie, înseamnă dorința de a crește bogățiile patriei... Așa precum tot dragoste de patrie se numește grija pentru banca în care stai la școală, pentru pomul de pe stradă, pentru florile din grădina publică.

*

Despre dragostea pentru patrie, pentru partid, grăiește în calde cuvinte Hotărîrea celei de a V-a Plenare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

În Hotărîre se vorbește și despre mijloacele pe care activul pionieresc le poate folosi în vederea dezvoltării dragostei de patrie.

Concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal", cunoscut și iubit de toți copiii din țara noastră, ajută pionierilor și școlarilor să cunoască bogățiile și frumusețile patriei, viața nouă care se naște pe plaiurile ei, trecutul de luptă al poporului nostru. De aceea, nu trebuie să existe unitate de pionieri care să nu participe la acest concurs.

Mulți pionieri îngrijesc monumente. Și acesta este un mijloc pe care trebuie să-l folosească activul pionieresc. Căci îngrijind monumentele eroilor clasei muncitoare, ai poporului nostru, pionierul învață să-i respecte și să-i iubească pe făuritorii patriei noastre fericite de azi.

Adunările la care sînt invitați ilegaliști, activiști de partid și de stat, muncitori fruntași, au devenit, de mult, o tradiție a organizației de pionieri. De la ei, pionierii și școlarii află despre cei care au căzut în lupta pentru apărarea drepturilor poporului; despre cei care azi, se străduiesc să creeze o viață fericită în patria noastră.

Pionierii și școlarii, trebuie să afle ce se petrece în lume, să cunoască viața și activitatea pionierilor sovietici, uriașele realizări din U.R.S.S., țara care construiește comunismul. Mai trebuie să afle copiii despre uneltirile dușmanilor țării noastre și ai lagărului socialist, să știe că oamenii cinstiți din toate țările luptă pentru pace. Activul pionieresc trebuie să aibă grijă ca ziarul să fie adus la vreme și citit de toți pionierii și școlarii, să organizeze, cu ajutorul instructorilor și profesorilor, discuții asupra celor citite, să afișeze la loc vizibil articolele cele mai însemnate din ziar.

Dezvoltarea dragostei față de patrie, este cea mai însemnată sarcină a organizației de pionieri... Și nici un pionier nu trebuie să uite acest lucru.

Pentru șezătorile voastre

AȘTEPTARE

Sfioasa, gîrbovita, mica
Cu pași marunți, nerabdatori,
La școală vine o bunica
Și bratul ei e plin de flori.

Pe coridor se oprește-o clipa
Se uita-n jur, și pe furiș
Își șterge ochii c-un bariș,
Ce tremura ca o aripa.

Dar pașii nu-i mai sînt stingheri
Ce viu și ce senin e totul,
În clasa-n care azi nepotul
O să-i devina pionier!

ILEANA DRAGOȘ

ZIDARUL

Mistria a crescut din mîna lui,
Mortarul e supus ca aluatul —
Și-n munca iscusit cum altu nu-i
Dureaza zid de-a lungul și de-a latul.

Zidarul știe înca de pe-acum
Cum vor privi copiii pe fereastra,
Cum vor sui fuioarele de fum,
Din casa-abia-nceputa azi, a noastra.

El știe ca, pe vremea de omat,
Cînd zboara-n aer fluturi de mătasa,
Copiii de la școli vin îndarat,
Și tare-s bucuroși cînd intra-n casa.

Acum rastoarna var din vasul plin,
Și cere alte caramizi pe schele —
Și cînd se-ntinde, seara, cer senin,
Se-atinge culmea zidului, de stele.

GH. D. VASILE

Peste culme, fluturînd cravata

Greu a fost urcușul peste stînci!
La picioare, vaguni adînci

Ne chemau ameţitor în jos.
„Cine cade? Cine e fricos?"

Către pînza norilor, s-o rupa
A urcat cîntînd întreaga grupa

Și-am văzut atunci prin ceața sparta
Țara rasfirata ca pe harta...

Soare tînar, soarele din stema,
Îi punea pe frunte diadema

Mîngîindu-i pletele de cetini
Și acolo — v-amintiți, prieteni?

Ne-am oprit sa-nscrim în suflet data
Peste culme fluturînd cravata.

STELIAN FILIP

Din Regulamentul organizației de pionieri

Grupa de pionieri

Rezultatele muncii detașamentelor și unităților de pionieri depind în mare măsură de felul în care grupele își desfășoară activitatea. Grupa, *cel mai mic colectiv de pionieri organizat, în care inițiativele și propunerile celor care o formează devin acțiuni și fapte,* se creează în detașamentele și unitățile care au cel puțin 10—20 de pionieri.

La crearea lor, colectivele de conducere trebuie să țină seama de cîteva fapte. Într-o grupă sînt cuprinși pionieri de vîrstă egală. În cazul în care detașamentele sînt formate din pionierii mai multor clase, ei se organizează pe vîrste: grupa pionierilor de 9 ani, de 10 ani și așa mai departe.

De vreo cîțiva ani, majoritatea școlilor noastre sînt mixte. Băieți și fete învață în aceleași clase. La formarea grupelor țineți seama de acest fapt. Grupele să cuprindă și pionieri și pioniere. *În nici un caz să nu se alcătuiască grupe separate, de băieți și grupe separate de fete.*

Dar între pionierii unui detașament există și anumite prietenii. Unii locuiesc pe aceeași stradă, poate chiar în aceiași clădire. Aceștia se joacă și învață împreună, vin la școală și pleacă de la școală împreună. Acest amănunt nu este deloc neînsemnat și trebuie să se țină seamă de el. O grupă formată din pionierii care se cunosc, între care există legături de prietenie și tovărășie, este întotdeauna mai puternică, lupta pentru onoarea grupei lor, este mai evidentă

Președintele grupei

Ca orice colectiv organizat, grupa de pionieri are un conducător. Acesta este președintele grupei, ales de către membrii grupei la începutul anului școlar. Președintele conduce și îndrumă activitatea membrilor grupei timp de un an, organizează adunările, conduce discuțiile în timpul adunărilor. *El este în același timp membru în colectivul de conducere al detașamentului. În această funcție el răspunde în fața colectivului de conducere al detașamentului, de activitatea grupei sale. Președintele se îngrijește ca toți pionierii din grupa sa să îndeplinească o sarcină concretă.*

Se întîmplă însă uneori ca după ce pionierii din grupă și-au ales președintele, să nu-i mai dea nici un ajutor. Dacă președintele grupei este lipsit de ajutorul continuu al colectivului grupei, el nu va putea să-și îndeplinească niciodată munca sa. Nu-i mai puțin adevărat că și președintele trebuie să fie exemplu față de tovarășii săi. Autoritatea sa, încrederea *pe care trebuie s-o aibă ceilalți tovarăși față de el, nu se cîștigă și nu se menține prin vorbe mari, ci prin fapte, prin acțiuni deosebite pe care le organizează cu grupa. Tovarășii săi din grupă îl numesc „președintele nostru" îl respectă, numai atunci cînd exemplul lui este evident.*

O ÎNTREBARE ŞI ... PATRU RĂSPUNSURI

De ce a luat Novac Nicolae nota 3.

La Şcoala de 7 ani nr. 12 din Constanţa învaţă, în clasa a VI-a B, un pionier: Novac Nicolae. E un băiat mărunţel şi subţire, cu părul castaniu. Are ochi blînzi şi, în general, e foarte simpatic... Ştie o mulţime de lucruri, în afară de unul singur: de ce a luat în ziua de 15 octombrie, nota 3 la fizică.

L-am întrebat chiar eu:

— De ce ai luat, Novac, 3 la fizică?

M-a privit, a oftat şi-apoi a ridicat din umeri:

— Nu ştiu... adică... nu ştiu...

M-am înduioşat:

— Cum se poate să nu ştii?

Şi, pentru că nu-i frumos să laşi pe cineva la impas fără să-l sprijini, am adăugat:

— Lasă că te ajut eu, dacă nu ştii!

Şi. grăbit, am plecat să cer părerea cîtorva tovarăşi.

Primul pe care l-am întrebat a fost tovarăşul sergent-major de miliţie Ivan Gheorghe, care îndrumă circulaţia chiar în faţa şcolii lui Novac:

— Tovarăşe sergent major, iată, în şcoala de peste drum învaţă un băiat care nu ştie de ce a luat nota 3 la fizică. Dumneavoastră ce părere aveţi?

Tovarăşul sergent-major zîmbi binevoitor şi rosti:

— După părerea mea a luat 3 pentru că nu şi-a învăţat cum se cuvine lecţia!

— Vă mulţumesc — i-am răspuns eu — şi am pornit către cofetăria „Marea Neagră", unde i-am adresat aceeaşi întrebare şi tovarăşei Stela Dumitrescu, responsabila cofetăriei. Binevoitoare dar şi puţintel îngrijorată (şi dînsa are un copil în clasa a VI-a), ne-a răspuns:

— N-a învăţat! S-a jucat, probabil, prea mult şi a uitat de lecţii! Ar trebui să fie mai silitor! Dacă l-aş cunoaşte personal, nu i-aş mai da prăjituri pînă nu s-ar îndrepta!

Grăbit să-l ajut cît mai bine pe Novac, m-am adresat apoi tovarăşului Coman Petre, mecanic de locomotivă, care tocmai se pregătea să plece, la orele 16,40, cu personalul Constanţa-Buzău:

— Tovarăşe Coman, cunosc un băiat care a luat nota 3 la fizică, şi nu ştie, săracul, de ce! N-aţi putea să-l ajutaţi şi să-i risipiţi nedumerirea?

Ştergîndu-şi mîinile cu un pumn de cîlţi, tovarăşul Coman rîse:

— Păi, e simplu: n-a învăţat! Aşa că — să pună mîna serios pe carte! Şi, uite, transmite-i din partea mea că, dacă vrea să devină mecanic de locomotivă şi nu ştie fizică, nu ştiu zău ce-o să facă!

Ultimul care a răspuns întrebării mele a fost tovarăşul căpitan- locotenent de marină Popovici Constantin:

— După părerea mea, prietenul Novac e — să mă ierte — niţel cam leneş, de aceea a luat 3 la fizică! Îl sfătuiesc să înveţe mai organizat — şi să ajungă ca, într-o bună zi, să ştie pentru ce va căpăta nota 10!

...La urmă, am răsuflat uşurat: găsisem, în sfîrşit, răspuns sau, mai bine zis, răspunsuri, la întrebarea adresată lui Novac. Citeşte, dragă Novac, cele de mai sus; sînt spusele unor tovarăşi care, deşi nu-i cunoşti, îţi sînt prieteni. Urmează-le sfaturile; sînt pornite din inimă şi menite să-ţi fie de mult, de foarte mult folos! Ne-am înţeles? Cu bine.

GHEORGHIŢĂ REPORTERUL

NOUL PREŞEDINTE

Cu paşi moi, coborînd dinspre dealuri, întunericul s-a strecurat şi aici în încăpere.

— Ce faci, Vasilică, tot citeşti şi citeşti. Nu vezi că e noapte? — răsună deodată glasul sorei mai mici.

Nici un răspuns... Din cartea pe care a început-o astăzi mai are de citit vreo douăzeci de pagini. Eroul pe care-l iubeşte este tocmai acum în primejdie... Şi-apoi, de ce n-ar citi? Lecţiile le-a terminat încă de mult, a văzut şi planul adunării cu tema pe care urmează s-o organizeze cei dintr-a VI-a, şi-a notat în carneţel ce are de făcut în unitate a doua zi, ba chiar a făcut rînduială şi în casă. Acum, se înserat cînd liniştea se aude parcă, e timpul cel mai bun de citit ,de gîndit.

*

Pe Avasilcăi Vasile îl cunosc mai toţi de prin partea locului. Îl cunosc şi cei mai vîrstnici din sat, din Ghindăoani şi cei mai tineri, colegii lui, pionierii.

Aceştia din urmă, îl îndrăgesc pe noul lor preşedinte de unitate, nu numai pentru că învaţă bine, pentru că citeşte atît de mult, pentru că-i place să muncească. Anul trecut, pe cînd era preşedinte de grupă, Vasile, pe care-l credeau departe de tot ce-i frămîntă, din pricina firii lui tăcute, s-a dovedit că ascunde o inimă de aur, că e cinstit, drept, că luptă pentru onoarea grupei din care face parte. Cîte întîmplări nu vorbesc despre asta. Odată, grupa lui Vasilică a rămas în urmă la învăţătură. Niciunul dintre codaşi n-a vrut să spună ce-a vorbit preşedintele grupei cu ei la încheierea trimestrului, dar de atunci grupa I-a din clasa a VI-a, a Şcolii de 7 ani din Ghindăoani, a avut pe toată linia numai note bune.

Multe acţiuni frumoase a mai întreprins Vasile cu grupa. Plimbări prin pădure, discuţii despre cărţile pe care le-au citit, excursii prin împrejurimi, la cules de ghindă şi castane, adunări despre istoricul satului lor, în care s-a născut şi filozoful romîn Vasile Conta...

Acestea s-au întîmplat anul trecut. Dar să ştiţi că anul acesta Vasile Avasilcăi, noul preşedinte, şi-a pus în gînd ca întreaga unitate de pionieri din Ghindăoani să aibă o activitate mai frumoasă decît totdeauna.

M. DASCALU

Pe marginea discuţiei

AL MEU şi al nostru

AL NOSTRU ESTE ŞI AL LOR

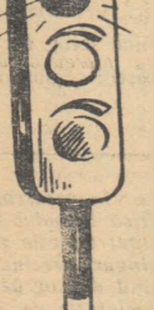
Citind numărul 41 al „Scînteii pionierului", am aflat de comportarea lui Victor. Oare el au ştie că lucrurile şcolii — băncile, hărţile, şcoala toate — sînt ale noastre? Noi ne folosim de ele — şi se foloseşte şi Victor deopotrivă cu noi. Atunci de ce le distruge? De ce nu le păstrează ca pe ale lui proprii?

Şi în clasa noastră sînt vreo cîţiva „Victoraşi": Meleca Dumitru, Baban Alexandru. Şi ei distrug lucrurile şcolii.

Aşa, de pildă, Baban şi Meleca s-au apucat şi au rupt băncile pe care mai stăm şi noi, în timpul recreaţiilor. Aceste bănci au fost aşezate în curtea şcolii, la umbră. Şi Baban şi Meleca au stat de nenumărate ori de la începutul anului şcolar. S-au odihnit şi ei în timpul recreaţiei. Acum, nu au nici ei pe ce sta, nu mai avem nici noi. Ei au distrus un bun care era al nostru, al tuturora. Fapta lor nu va rămîne nediscutată de către colectivul clasei.

Eu cred că Baban, Meleca şi ceilalţi „Victoraşi" au destul de mult de luptat cu egoismul şi cu nepăsarea lor faţă de bunul obştesc!

FRASINEL ELENA
cl. a V-a Şcoala de 7 ani Titu-Tîrg
regiunea Bucureşti

Stop !

- Un bun prieten al pionierilor de la şcoala nr. 167
- „Surprize pe stradă"
- Cînd nu respecţi regulile de circulaţie

— Înapoi, cetăţene, semnalul e pe roşu!

Am tresărit speriat. Într-adevăr, îngîndurat, eram cît pe-aci să trec strada nereglementar. Vocea care mă apostrofase astfel nu aparţinea însă miliţianului din post ci... unei fetiţe, o pionieră. Fetiţa nu era singură. O însoţeau o colegă şi... un miliţian. Aşa am ajuns la cele de mai jos care ar putea fi intitulate...

...REPORTAJ LA COLŢ DE STRADĂ

— Titing Elisabeta, Şcoala nr. 167, Bucureşti.

— Ionescu Valeria, de la aceeaşi şcoală.

— Sergent major Kedei Ştefan... Toţi trei alcătuim o echipă.

— Vă mărturisesc, că n-am văzut pînă acum pionieri dirijînd circulaţia, de aceea...

— E o poveste foarte simplă — m-a întrerupt Valeria. De fapt e vorba de o iniţiativă a unităţii noastre. Ne-am propus să ajutăm miliţia... Iar tovarăşul Kedei este un prieten vechi al pionierilor din unitatea noastră.

Văzînd că sînt nedumerit, Valeria a adăugat: Asta a început din vacanţă de cînd am văzut filmul „Surprize pe stradă". Tovarăşul Kedei a fost primul invitat al unităţii şi ne-a povestit multe întîmplări. În urma acestor povestiri, foarte mulţi pionieri ajută acum pe miliţieni.

— Dar...

...CE A POVESTIT TOVARĂŞUL KEDEI?

— Nu e un subiect prea vesel. Dacă ţineţi însă neapărat am să vă povestesc cîte ceva. Poate o să folosească şi altor copii. De pildă, dumneavoastră eraţi cît pe aci să traversaţi strada nereglementar. (Inutil să vă mai spun că m-am roşit). Asta e un lucru primejdios. Tov. Kedei scoase din geantă un carnet voluminos şi oftă. Cîte n-ar putea povesti acest carnet. Să luăm o filă, la întîmplare: „Lazăr Marin, accidentat pe strada 30 Decembrie în timp ce alerga prin mijlocul drumului. Nicolae Vasilica, raionul Lenin, accidentată în timp ce trecea strada prin faţa unui vehicul care staţiona, de o maşină apărută brusc din partea cealaltă. Bicicliştii. Asta e un capitol aparte. Merg cu viteză, se agaţă de camioane, se suie cu picioarele pe ghidon. „Petre Ion, raionul Tudor Vladimirescu, accidentat în timp ce ieşea cu viteză cu bicicleta din curte".

Tov. Kedei închise carnetul. Multe întîmplări, le-am povestit şi pionierilor de la Şcoala 167 şi atunci ei au hotărît să ne ajute. Şi acum...

Am înţeles că tov. Kedei se grăbea. În timp ce noi stam de vorbă putea să se întîmple cine ştie ce. L-am mai rugat totuşi pe tov. Kedei să adreseze...

...CÎTEVA CUVINTE CITITORILOR NOŞTRI

— Ce pot să vă spun, mai mult decît atît: respectaţi regulile de circulaţie. Aşa veţi evita întîmplări neplăcute şi veţi cruţa pe părinţii voştri, de necazuri. Şi, dacă vreţi, daţi-ne şi o mînă de ajutor aşa cum au făcut pionierii de la Şcoala nr. 167 din Bucureşti.

In fotografie: Serg. Maj. Kedei Ştefan, cu pionierele Ionescu Valeria şi Titing Elisabeta, din clasa a VII-a a Şcolii de 7 ani nr. 167, veghind la buna desfăşurare a circulaţiei.

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

Terminarea lucrărilor din prima etapă la Magistrala de est.

●6 LUNI IN LOC DE 9 LUNI ● ECONOMII IN VALOARE DE 1.388.000 LEI ● 180. KM SAPATURI ● 175 KM DE CONDUCTA MONTATA ● 14 BRIGADIERI DISTINŞI CU DIPLOMA DE ONOARE A C.C. AL U.T.M.

În înţelesul său de astăzi, cuvîntul brigadier este unul din **cuvintele cele mai tinere în limba noastră.** El este sinonim cu eroism, curaj, devotament, dragoste de patrie. **El s-a născut, la chemarea Partidului, pe şantierele de la Agnita-Botorca, Bumbeşti-Livezeni şi a devenit puternic şi demn de încredere pe alte şi alte mari construcţii din patria noastră.** Brigadier este un titlu de cinste, **pentru care tinerii ce-l poartă sînt înconjuraţi cu dragoste, cu respect. Nu demult, cu cîteva zile în urmă, poporul nostru a primit cu bucurie vestea unei noi biruinţe a brigadierilor: terminarea lucrărilor din prima etapă a Magistralei de est. Cei peste 1.300 de tineri brigadieri care au muncit acolo au reuşit să execute lucrările primei etape în numai şase luni, faţă de cele nouă cît fusese planificat! Invingînd tăria pietrei, răceala apei, clisa îndărătnică — cei 1.300 de brigadieri, veniţi aici din toate colţurile ţării, la chemarea Partidului şi a Uniunii Tineretului Muncitor, au săpat conducta care va alimenta cu gaz metan Moldova, un făgaş lung de 180 km, montînd în acelaşi timp 175 km de conductă! În tot acest timp, deasupra lor a fîlfîit drapelul încredinţat cu ani în urmă de către tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej brigadierilor de la Agnita-Botorca!**

Şi iată că lucrările primei etape s-au terminat. Duminică 26 octombrie a avut loc în oraşul Tg. Secuiesc festivitatea de închidere a şantierului naţional al tineretului Nadeş-Oneşti. Aliniaţi în careu, brigadierii se priveau emoţionaţi: biruiseră...

Mitingul a fost deschis de tovarăşul Iosef Ruparcici, prim-secretar al Comitetului raional Tg. Secuiesc al P.M.R.

În numele tinerilor brigadieri a luat cuvîntul tovarăşul Ion Dură, comandantul general al şantierului naţional. A luat apoi cuvîntul tovarăşul Ion Dumitru, adjunct al ministrului Industriei Petrolului şi Chimiei. El i-a felicitat călduros pe brigadierii, muncitorii, inginerii şi tehnicienii de pe şantier pentru executarea înainte de termen a lucrărilor din prima etapă a conductei Magistralei de est.

Tovarăşul Virgil Trofin, prim secretar a C.C. al U.T.M. a vorbit apoi despre larga participare a tineretului la construcţia socialismului în patria noastră, despre eroismul brigadierilor de la Magistrala de est, despre brigadierii care s-au distins în muncă.

Tovarăşul Virgil Trofin a înmînat apoi unui număr de 14 tineri Diploma de onoare a C.C. al U.T.M., ca preţuire pentru meritele deosebite în muncă pe şantierul naţional al tineretului Nadeş-Oneşti.

La sfîrşitul mitingului, participanţii au aprobat cu entuziasm textul unei telegrame adresate Comitetului Central al P.M.R., tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Consiliului de Miniştri, tovarăşului Chivu Stoica.

Patru din cei paisprezece brigadieri care au primit Diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

SCRISORI DIN BICAZ

Bicazul pe care-l am acum în faţa ochilor este născut parcă din basme. A apărut în locul aşezării de odinioară, un orăşel care-şi schimbă înfăţişarea de la o zi la alta. Transformarea aceasta nu s-a făcut însă întîmplător. Totul s-a petrecut în urma hotărîrii luate de partid şi guvern, ca pe aceste meleaguri să înceapă construcţia uneia din cele mai de seamă realizări ale regimului nostru democrat popular: hidrocentrala V. I. Lenin.

★

Te invit, drag prieten, ca împreună să vizităm şantierul, să facem cunoştinţă cu cîţiva din minunaţii constructori care au dat de nenumărate ori pilde de eroism în munca lor. Să ne oprim mai întîi la marele baraj, unde furia apelor va fi zăgăzuită, iar şuvoiul va urma drumul impus de om. Pe locul unde Bistriţa îşi purta apele, azi se ridică blocuri masive de beton care vor opri apele.

Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit aici este grija cu care se face „toaleta" stîncii solide, înainte de a se turna straturile de beton. Apa, turnată, cu presiune mare, şi periile de sîrmă, au menirea de a curăţa atît de bine locul încît „dacă ştergi după spălare cu o cîrpă albă, ea să rămînă imaculată", cum spun muncitorii de pe şantier. Altfel betonul nu are priză, se alterează şi în corpul lui se pot produce fisuri.

Ţi-am promis că-ţi voi face cunoştinţă cu cîţiva dintre constructori şi mă ţin de cuvînt. Comunistul Mucenicu Gheorghe este de fel de prin părţile Bicazului, ardelean. A devenit un adevărat veteran al şantierului (lucrează aici din 1950). Împreună cu brigada sa el depăşeşte în fiecare lună sarcinile de plan. Deşi miner priceput, cu tîmplele cărunte, n-a ezitat să mai înveţe o meserie, aceea de betonist. Pe şantier lucrează şi mulţi tineri care, cu entuziasmul caracteristic vîrstei lor, fac să fie apreciaţi şi respectaţi, fac ca oamenii să aibă încredere în cuvîntul lor.

Pentru ca să lucrezi pe o benă (un fel de cutie conică), să-ţi petreci cele opt ore de muncă suspendat de cablul funicularului, să faci „plimbări" nenumărate în văzduh, trebuie să dai dovadă de mult curaj, de dîrzenie, de entuziasm, să ai o calificare înaltă. Toate acestea nu-i lipsesc nici tînărului candidat de partid Zapca Gheorghe. Utemista Botezatu Olga, acum 4—5 ani mai purta încă la gît cravata de pionier. Munceşte cu grijă deosebită la staţia de malaxare a fabricii de beton. Veghează ca amestecul de apă, ciment, pietriş şi nisip să corespundă totdeauna reţetelor. Soţul ei este în armată, dar tovarăşii de muncă au ţinut să-l felicite pentru succesele obţinute în producţie de către soţia sa. Mă opresc aici cu povestirea despre baraj şi vreau să-ţi fac cunoştinţă cu alţi constructori ai hidrocentralei, dintr-un alt sector de muncă.

★

Sectorul Tunel-uzină, se află pe locul fostului sătuc Stejarul. Şi aici, ca pretutindeni, este aceeaşi animaţie.

„Virole" sînt nişte cercuri care au un diametru de 8 m şi sudate devin o căptuşeală solidă a tunelului. Din cei 400 de metri cîţi trebuie să constituie blindajul, s-au realizat deja 350 metri. Dar pînă la 7 Noiembrie, muncitorii vor să termine toată porţiunea.

Nu numai blindajul tunelului vor să-l termine, dar şi cel al castelului de echilibru care are forma unui butoi enorm. Înalt de o sută de metri, şi cu un diametru de 23 metri, acest butoi uriaş are menirea să domolească furia apelor ce vin din lacul de acumulare pe la intrarea tunelului. Constructorii de aici dau adevărate pilde de eroism şi n-aş vrea să nedreptăţesc pe vreunul dintre ei. Toţi depun eforturi înzecite ca să ducă la îndeplinire angajamentul luat şi să termine blindajul cu două luni mai devreme. Deocamdată, ne oprim aici. Vom continua vizita în alte sectoare ale hidrocentralei cu altă ocazie.

PETRUŢA MUNTEANU

Pe ogoare

Bătălia însămînţărilor de toamnă e pe sfîrşite. Tractoarele brăzdează de zor. Ultimele tarlale, destinate culturilor specifice acestui sezon, şi în special griului de toamnă, sînt însămînţate.

În dorinţa de a întîmpina ziua de 7 Noiembrie cu realizări frumoase, oamenii muncii de pe ogoare nu scapă nici o clipă prielnică. Avînd exemplul viu al comuniştilor, colectiviştii şi mecanizatorii din 14 gospodării colective şi 8 gospodării de stat din raionul Brăila, au terminat zilele acestea, complet, însămînţările de toamnă.

Filmul la sate

Multe sînt tipurile de aparate de proiecţie fabricate în întreprinderea de stat „Tehnocin". Printre noutăţile cele mai recente se înscrie realizarea aparatului T. 5, care poate fi utilizat atît pentru proiecţiile pe ecrane normale cît şi pe ecrane late.

În prezent, pe lîngă tipurile existente, se fabrică în serie aparate portabile, care prezintă aceeaşi înaltă precizie. Fiind lesne de transportat de la un loc la altul, ele sînt livrate în deosebi căminelor culturale de la sate.

DATORITA COMUNIŞTILOR

La Cuci n-a mai rămas nici un „individual". Au intrat, cu mic cu mare în colectivă. Şi la Orosia de asemenea. Şi la Dateş. Şi în multe sate vecine din raionul Luduş.

Cînd vezi dimineaţa cum pleacă brigăzile, în deplină rînduială, cînd asculţi glumele flăcăilor sau cîntecul lor ce se pierde în zare ca un fir nevăzut, ţi se pare că aşa a fost de cînd lumea. Dar n-a fost aşa. Ştiu bine colectiviştii de azi. Îşi amintesc. Îşi amintesc vremea grofului cu pinteni şi pană de cocoş la pălărie, cînd înghiţeau cu amărăciune bucata de pită cîştigată trudnic. Apoi vîntul înnoitor care a bătut peste sat, în zile de august. Şi — mult mai apropiată — frămîntarea întreagă din care s-a născut colectiva

...Întîi, pe calea înfrăţirii ogoarelor, au păşit comuniştii. Şi după ei, cei mai hotărîţi, mai harnici gospodari. Alţii însă s-au ţinut de-o parte. Cu unii dintre ei a fost mai greu. Seara, după ce-şi terminau treburile, colectiviştii porneau pe la casele gospodarilor să le vorbească, să-i convingă.

Dintre toţi colectiviştii care veneau seara să-i sfătuiască, oamenii o ascultau mai cu drag pe comunista Maria Moldovan. Neostenită mereu, cu toată vîrsta ei, Maria Moldovan se ivea în prag cu o veste bună. Se frămînta ce să le spună oamenilor, unde să găsească vorbele care topesc gheaţa. Şi le găsea. Le găsea, povestindu-şi simplu viaţa.

Bărbatul Mariei Moldovan s-a prăpădit muncind flămînd pe moşia grofului. A rămas văduvă, cu cinci copii. Ce s-ar fi făcut Maria Moldovan de n-ar fi venit vremurile cele noi? Dar, iacă, au venit. Doi dintre băieţii ei sînt ofiţeri acum. Unul e tehnician la Reşiţa. Altul ucenic. Cel mic e la şcoală. Dacă ar fi să-i numeri, cei pe care i-a convins Maria Moldovan să intre în colectivă trec de-o sută...

Tot satul Cuci e acum în gospodărie. Şi gospodăria lor e bogată. Milionară. Şi-au adus gaz metan colectiviştii, spre nedumerirea cîte unei bătrîne, învăţată să tot adune la vreascuri. Şi lumină electrică îşi aduc acum. Despre belşugul de vite şi orătănii afli singur, trecînd pe uliţă şi auzind din ogrăzi guiţat care-ţi aminteşte de costiţe afumate. Peste 200 de grăsuni au contractat colectiviştii cu statul. Din treaba asta, mulţi se vor alege, la sfîrşitul anului, cu cîte 8—10 mii lei. Şi...

Ei, dar n-a fost mereu aşa. Toate acestea le-au împlinit colectiviştii datorită unor oameni ca Maria Moldovan. Datorită comuniştilor.

VAL. MAGURA

Ştiri informaţii NOUTĂŢI TEHNICE informaţii

IN PIAȚA ROȘIE DIN MOSCOVA

Mitingul consacrat celei de a 40-a aniversări a Comsomolului

Duminică 26 octombrie a avut loc la Moscova, în Piața Roșie, un miting consacrat celei de a 40-a aniversări a Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S. Cei 25.000 de tineri și tinere din Moscova, care au luat parte la miting, au aplaudat cu bucurie apariția tovarășilor N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov și a altor conducători ai Partidului și guvernului sovietic, a conducătorilor U.T.C.L., la tribuna mausoleului.

După deschiderea mitingului de către Arcadi Sosin, secretarul Comitetului Orășenesc Moscova al Comsomolului, participanții au păstrat un minut de reculegere, în care timp reprezentanții comsomoliștilor din cele 20 de raioane ale Moscovei au depus coroane la Mausoleul lui Lenin și Stalin.

La miting au luat cuvîntul Vladimir Semiciastnii, secretarul Comitetului Central al Comsomolului, Vladimir Ustinov, secretarul Comitetului Orășenesc Moscova al P.C.U.S., reprezentanți ai tinerilor muncitori, ai studenților și ostașilor Armatei Sovietice.

In cuvîntările rostite la miting s-a vorbit cu înflăcărare despre participarea comsomoliștilor la lupta și munca popoarelor sovietice pentru victoria marilor idealuri comuniste.

Reprezentanții comsomoliștilor și tineretului din Moscova, care au participat la acest miting, au adoptat textul unui mesaj adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care își iau angajamentul solemn că vor fi și pe viitor credincioși cauzei comunismului, devotați Partidului comunist, că își vor consacra întreaga lor viață luptei pentru construirea comunismului.

O istorică aniversare a poporului cehoslovac

La 28 octombrie, poporul cehoslovac, de care ne leagă o trainică frăție și prietenie, a sărbătorit o aniversare însemnată: 40 de ani de la proclamarea primei Republici Cehoslovace.

Secole în șir, cehii și slovacii trăiseră sub asuprirea imperiului austro-ungar, care nu era altceva decît o uriașă închisoare a popoarelor din Europa centrală. Ecourile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au făcut însă ca popoarele asuprite din imperiul habsburgic să pășească pe calea luptei revoluționare de eliberare. Masele populare din ținuturile locuite de cehi și slovaci au pornit atunci, în frunte cu clasa muncitoare, un val de greve și demonstrații, care au dus, în cele din urmă, la cucerirea independenței naționale. Insă, datorită lipsei unui partid revoluționar, marxist-leninist, al clasei muncitoare, după proclamarea Republicii puterea a fost preluată de burghezie, care a instaurat o orînduire întemeiată pe exploatare și asuprire națională.

Abia după zdrobirea hoardelor fasciste de către glorioasa armată sovietică, poporul cehoslovac și-a putut recăpăta libertatea și independența națională, luîndu-și soarta în propriile mîini.

Sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, poporul cehoslovac pășește azi cu hotărîre pe calea făuririi unui viitor luminos, alături de celelalte popoare din puternicul lagăr al păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

EROISMUL OMULUI SOVIETIC

Veștile despre marile succese ale construcției socialismului din Uniunea Sovietică se răspîndesc pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Le afli și tu, cititorule, și gîndul te poartă spre făuritorii lor, spre eroicii oameni sovietici. Iată mai jos cîteva din faptele lor:

O întîmplare din Arctica

Furtuna care se iscase făcea aproape imposibilă recepționarea slabelor semnale de radio. Cu greu izbuti radiotelegrafistul stației din Arctica să deslușească mesajul: „Un avion a aterizat forțat. Dar unde să-l caute? Intreaga tabără este îngrijorată pentru echipajul avionului. Porniră de urgență echipe de căutare. Inaintarea era anevoioasă prin viforul ce nu contenea o clipă. Legătura cu tabăra se făcea prin rachete. In curînd, echipele se întoarseră fără nici un rezultat. Decolară apoi cu helicopterul. In jur nu se vedea nimic. Cu fiecare secundă gheața de pe geamurile cabinei devenea tot mai groasă. Nici spirtul, nici aerul cald nu puteau s-o topească. Oamenii erau nevoiți să privească prin ușa deschisă a cabinei. Au aterizat pe gheață și au lansat cîteva rachete. O fîșie de lumină dezvălui doar întinderea albă de zăpadă și gheață. Zburară mai departe, aterizară din nou, o dată, încă o dată, fără nici un rezultat. In sfîrșit într-unul din zborurile pe care nu le mai număra nimeni, zăriră jos o lumină. Aterizară îndată. De helicopter se apropiară cîțiva oameni, îmbrățișîndu-și salvatorii. Ei nu-și pierduseră nici o clipă nădejdea în tovarășii lor, oamenii sovietici, care nu pot lăsa pe altul în primejdie.

Il cunoaște-ți pe Kasimtăi Iztlenov?

E un tractorist de frunte iubit și respectat de tovarășii săi. Anii grei prin care a trecut nu i-au clintit dîrzenia și dragostea de muncă. O grea nenorocire îl lovise: rămăsese fără ambele picioare. Dar alături îi erau familia, tovarășii săi. Și mai era un prieten îndepărtat dar credincios, Meresiev. Zi cu zi el își repeta cu dîrzenie: „Nu te lăsa, ai mîini puternice de tractorist. Oare pot ele să rămînă fără lucru?" Kasimtăi începu din nou să învețe, să umble, azi puțin, mîine mai mult. Trecură patru ani și el se sui din nou pe tractor.

Era în acea primăvară de neuitat pentru Kazahstan, cînd a început asaltul asupra pămînturilor virgine. Lui Kasimtăi i-a fost desigur mai greu la început dar nimeni nu l-a auzit niciodată plîngîndu-se. Tovarășii lui au început chiar să uite că pentru el era mai greu să muncească decît pentru ei. Și cum era să țină minte aceasta cînd nu oricine putea să-l întreacă în muncă. Vara trecută, Kasimtăi a muncit fără preget, depășind de două ori norma. Și nu-i de mirare că pentru munca lui plină de abnegație, i s-a decernat titlul de Erou al Muncii Socialiste.

„Alarmă! Toți pe punte!"

...suna semnalul strident al vasului sovietic „Henri Barbusse" care mergea de la Riga la Rouen. Era noapte, Intr-o clipă, camera fochiștilor se umplu de fum și oxid de carbon. Ce se întîmplase? In buncărul (groapa de cărbune) vasului se aprinsese cărbunele. Anunțară primul port în care urmau să sosească. Dar pînă acolo? Vasul și echipajul său era în primejdie. Rămăsese doar o singură nădejde: pompa de incendiu. Dar pentru aceasta cineva trebuia să coboare în buncăr. Numai marinarul care știe ce înseamnă cărbunele aprins în buncăr poate să înțeleagă cît e de periculos acest lucru. Și totuși, mai mulți marinari erau gata să coboare. Și-au pus măștile de gaze și, pregătiți cu furtunele de incendiu, își așteptau rîndul la coborîre. Primii au coborît comunistul Solskii și comsomolistul Zolotovski. Prin fumul și gazul încins din buncăr, focarul incendiului trebuia descoperit după auz, după șuieratul cărbunelui sub jetul de apă. Era greu de respirat, corpul se încingea sub căldura insuportabilă. Mai mult de două minute era imposibil să reziste cineva.

De multe ori au coborît cei doi în buncăr, nesocotind pericolul ce le amenința viața. Gîndul lor era doar la vasul care trebuia salvat. Și în noaptea următoare focul fusese stins.

DOUA LUMI

Două lumi, două moduri de viață. Una unde copiii simt în fiece clipă dragostea cu care sînt înconjurați, unde educația lor e o grijă de căpetenie: lumea socialistă. Alta, unde sufletul copiilor este otrăvit, unde zîmbetul lor este întunecat de viața pe care o duc: lumea capitalistă.

Un dar minunat

După o vacanță petrecută în taberele de pionieri, după o bine meritată odihnă în mijlocul naturii, copiii din localitatea Rozwodow, din R. P. Polonă, se întorseseră acasă. Aici îi aștepta o surpriză plăcută: Sfatul popular le dăruise o casă cu cinci săli, pentru diferite cercuri, și o sală de spectacole de toată frumusețea, unde ei să-și petreacă timpul liber. Cînd au aflat lucrul acesta, bucuria le-a fost fără margini. Fiecare s-a gîndit să amenajeze casa în așa fel încît să se simtă cît mai bine în ea. Astfel că, zile la rînd, ei au ajutat la curățirea sălilor și au făcut mici reparații. Acum îi poți întîlni în fiecare zi în noua lor casă, aplecați asupra unui aeromodel, asupra unei cărți, cîntînd sau făcînd sport.

In fotografie: Intîlnirea emoționantă între o pionieră romîncă cu pionieri din R. Cehoslovacă și R. P. Ungară cu care a petrecut zile minunate de vacanță.

In „bogata" americă, se află milioane de copii asemeni celor din fotografia de față. Ei sînt nevoiți să doarmă și să mănînce în condiții foarte grele.

Orchestra școlii

Ssst... ne aflăm în sala de spectacole a școlii din Asenovgrad din R. P. Bulgaria. Concertează orchestra clasei a VII a. Printre membrii orchestrei se enumără și Binka, Veselka, și Vasile Jeleznov. Toți trei merg, după orele de clasă, la școala de muzică pentru a-și dezvolta aptitudinile. Dar și la ore, în clasă, sînt primii care răspund la lecții. Desigur că și pentru ceilalți membrii ai orchestrei e o mîndrie să obțină numai note bune. Iar cînd se termină orele, vioara, acordeonul sau clarinetul au din nou cuvîntul. Cu asemenea colegi, activitatea detașamentului este mai veselă, clasa răsună de cîntece și voie bună.

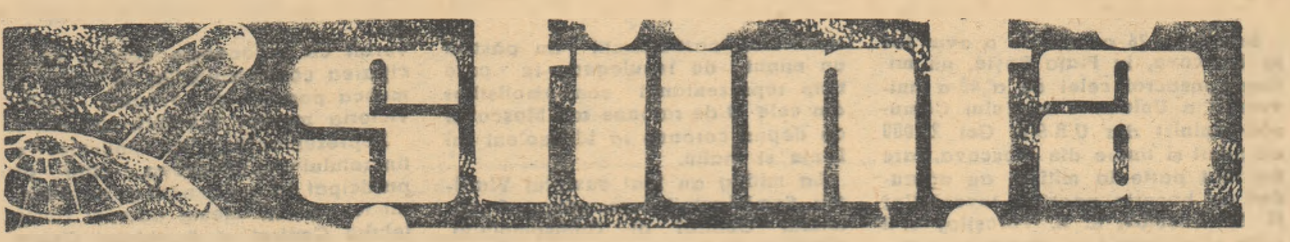
David Ozerski nu mai poate citi

In S.U.A. comicxurile și filmele senzaționale care proslăvesc crima și jaful, ocupă un loc de frunte în educația copiilor. David Ozerski, în vîrstă de 16 ani, este un tînăr căruia îi plăcea să învețe, să pătrundă tainele științei. Lucrul acesta însă nu era pe placul unor colegi ai săi, care participau, constituiți în bandă, la fel de fel de atacuri și acțiuni huliganice. Intr-o zi, cînd David venea spre casă, i-a apărut în față un coleg. Tocmai se pregătea să-l salute dar n-a mai avut vreme fiindcă acesta i-a aruncat în obraz cu vitriol. Acum tînărul Ozerski este orb, nu mai poate citi, sau merge singur pe stradă. Dar colegii săi nu simt nici un fel de remușcări. Dimpotrivă, sînt mulțumiți și fac haz de fapta lor.

Soarta copiilor turci

Turcia, pe teritoriul căreia sînt instalate baze militare americane, cheltuiește anual sume imense pentru înarmări. Dar pentru copiii care suferă de foame, de frig și sînt lipsiți de lumina cărții, guvernul nu găsește bani. Peste 1 060.000 de copii din Turcia nu pot merge la școală fiindcă taxele sînt foarte mari și părinții lor abia au cu ce-i hrăni. Frigul iernii îi silește să stea în bordeiele sărăcăcioase, deoarece nu pot ieși în ger fără haine și îmbrăcăminte.

Știri — informații — NOUTĂȚI — TEHNICE — informații

Despre formarea speciilor

(Continuare din nr. 42)

În natură, speciile trăiesc unele pe seama altora. Speciile de plante trăiesc pe seama substanțelor nutritive ce provin din descompunerea altor viețuitoare. Animalele ierbivore trăiesc pe seama plantelor animalele carnivore pe seama altor animale. De aceea spune Darwin, că în natură domnește o permanentă luptă pentru viață. Fiecare specie luptă ca să și asigure mijlocul de trai și să-și asigure înmulțirea. Iată de pildă o păpădie. Ea își întinde pe pămînt rozeta de frunze și nu lasă să crească lîngă ea nici o altă plantă pînă nu face semințe. In pădure, cum vine primăvara înfloresc mai întîi brîndușele, brebeneii, dedițeii, ceapa ciorii. Ele sînt grăbite, altfel se desfac în curînd arbuștii și le iau toată lumina. La rîndul lor arbuștii înfloresc înaintea arborilor deoarece aceștia le iau lumina, împiedică vîntul și le îngreunează viața și înmulțirea. Nu mai vorbim de animale care pur și simplu se mănîncă unele pe altele. Lupii mănîncă iepuri, căprioare; vulpile omoară o sumedenie de șoareci, iepuri, păsări. Diferite păsări mănîncă sumedenie de insecte și de alte animale; nenumărate animale se hrănesc cu plante distrugîndu-le în număr imens. Ne putem întreba firește cine sînt fericiții care supraviețuiesc din această neîntreruptă luptă. Sînt tocmai acei indivizi care se deosebesc de alții prin cîte o trăsătură ce pare neînsemnată dar care poate fi hotărîtoare. Ca la o întrecere sportivă un săritor sare de pildă 1 m. înălțime, vine altul ceva mai sprinten, poate mai ușor cu cîteva zeci de grame, sau ceva mai puternic decît primul și sare 1 m. și 1 cm. și a cîștigat competiția. Așa este și în natură. O pasăre se hrănește de pildă cu omizile unor fluturi. Omizile stau pe frunzele copacilor. Omida care va avea o culoare cît mai apropiată de a frunzei va trece neobservată și va scăpa. Celelalte vor fi mîncate. Florile din pădure vor reuși să dea semințe primăvara doar acelea care vor înflori mai repede înainte de înfrunzirea arbuștilor, care va veni mai tîrziu, — nu va mai avea destulă lumină și deci nu

va mai rezista. Deci și aici este o adevărată competiție, însă mult mai severă, mai aspră decît cea sportivă deoarece este vorba de viață și de moarte. Prin urmare din lupta pentru existență vor supraviețui indivizi, plante sau animale, care au trăsături (variații cum li se zice în biologie) mai favorabile, mai avantajoase. Acești indivizi se vor reproduce iar dintre urmași vor supraviețui din nou aceia la care trăsătura respectivă avantajoasă este cît mai accentuată. Ș așa din generație în generație circulă pînă cînd urmașii încep să nu mai semene cu strămoșii lor și formează o nouă specie, de obicei mai bine adaptată la condițiile de viață schimbate. Deci se naște o nouă specie. Iată un exemplu de transformare a speciilor. Savantul rus Kovalevski a studiat evoluția cailor. El a arătat că acum cîteva zeci de milioane de ani strămoșul calului actual era un animal cam cît o vulpe de mare, trăia prin păduri, se hrănea cu tufele arbuștilor și avea picioarele terminate cu cîte patru degete fiecare deget avînd o mică copită. Era un animal sprinten care se ascundea de dușmani, printre ierburi. Dar iată că încetul cu încetul condițiile s-au schimbat. Au venit perioade de secetă, pădurile au început să dispară, iar în locul lor să se întindă stepa. Ce te faci aici? Cum să te aperi de dușmani cînd nu ai unde să te ascunzi? Singurul mijloc rămînea fuga. Și iată că în lupta pentru viață, supraviețuiau numai acei indivizi care erau mai mari (erau mai greu atacați de dușmani) și mai iuți la fugă. Dar fuga iute făcea ca picioarele să atingă pămîntul mai des cu un deget și iată că celelalte degete au început a se reduce. Totodată s-au transformat și dinții adaptîndu-se la păscutul ierbii aspre din stepă. Și așa din generație în generație pînă cînd a apărut calul actual — mare, iute la fugă, avînd picioare cu cîte un singur deget. Acest cal nu mai seamănă deloc cu strămoșul său îndepărtat.

Acest proces al supraviețuirii indivizilor cu însușiri mai avantajoase în lupta pentru viață a fost denumit de Darwin *selecție naturală* — adică alegere naturală, spre deosebire de selecția artificială procedeul pe care-l aplică omul și pe care l-am descris mai înainte. Vedem că selecția naturală duce la un rezultat dublu: ea duce pe de o parte la transformarea speciilor iar pe de altă parte, în același timp, la adaptarea tot mai bună a speciilor față de condițiile de viață ce se schimbă mereu. Acest proces al transformării și adaptării speciilor se desfășoară de milioane și milioane de ani de cînd a apărut viața pe pămînt. El a dus încetul cu încetul la transformarea și perfecționarea speciilor, făcînd ca să apară și speciile ce populează astăzi suprafața globului. Tot, datorită acestui proces, acum vreun milion de ani din sînul animalelor, anume al maimuțelor, a apărut și omul. Dar despre aceasta, vom vorbi altădată.

Conf. univ. N. BOTNARIUC

Strămoși al mamiferelor; Brontozauri și Laelaps.

RECUNOAȘTERI SEMNIFICATIVE

— Declarații despre superioritatea științei și tehnicii țărilor socialiste —

„...Chinezii au toate condițiile necesare pentru a deveni una dintre cele mai mari țări industriale. Ei dispun de materii prime de toate felurile și de o forță de muncă uriașă... Poporul chinez a construit la Anșan cea mai mare oțelărie din lume, despre care francezii, englezii și germanii declară cu durere: „Aceasta este și cea mai modernă oțelărie din lume. Noi doar îndrăznim să ne gîndim la asemenea uzine... De cîtva timp primul reactor atomic din China furnizează aproximativ 10.000 kilowați energie zilnic. China a intrat în era atomică".

(Dintr-un articol publicat în ziarul burghez vestgerman „Die Welt").

„O importantă industrie s-a dezvoltat cu începere din 1945 în Ungaria, țară despre care majoritatea țărilor din occident nu aveau decît idei romantice și exotice. Mașinile și utilajul pe care le-am văzut în pavilionul Ungariei sînt o mărturie a înaltului nivel al tehnicii și al marelui progres înfăptuit de știința din această țară".

(Din declarația corespondentului ziarului belgian „Volksgazet d'Anvers" care a vizitat Expoziția universală de la Bruxelles)

„Pe piața mondială mașinile romînești pentru forajul și extracția aurului negru dețin unul din primele locuri din lume. Industria Romîniei produce instalații complete, perfecționate și moderne."

(Extras din ziarul grec „Neos Dromos" din Atena)

„... U.R.S.S. are astăzi mai mulți oameni de știință, ingineri și tehnicieni decît Statele Unite și dă de două ori și ceva mai mulți în fiecare an... Oamenii de știință și tehnologii sovietici au o înaltă competență și productivitate"

(Din raportul lui Howard L. Bevis către președintele Eisenhower)

„Americanii încep să-și dea seama că rușii nu numai că sînt pe cale de a ajunge din urmă Statele Unite, ci amenință chiar să le depășească și să devină cea mai mare putere industrială din lume... Cel mai important atu al Rusiei este ritmul uimitor al dezvoltării industriei sale".

(Din revista americană „Newsweek")

„Cel mai remarcabil lucru la Expoziția universală de la Bruxelles este satelitul artificial sovietic. Al doilea loc revine turbinei cehoslovace Kaplan, iar al treilea tot unui exponat cehoslovac, Betatronul".

(Din impresiile unor ziariști americani care au vizitat Expoziția universală de la Bruxelles)

„Aceste cîteva zile de muncă în comun mi-au permis să fac constatări foarte interesante, observînd în special evoluția farmaciei romînești către o organizare profesională rînduită sub semnul socialismului. Realizările sînt multiple, dezvoltarea științifică și industrială nu poate fi negată".

(Declarația profesorului francez Marcel Blateyron, delegat la Conferința Națională de farmacie a R.P.R.)

Dacă n-ar exista...

Pe la orele 6,30, seara, în sala unde se ținea adunarea, au intrat cinci persoane: ospătarul Gao Man-șen de la restaurantul „Kaifu", bucătarul Cen A-bun de la restaurantul „Tianioanlon", Li Gao-fin, președintele uniunii frizerilor „Peidu", croitorii Tzin Iui-tzean și Ian Ilefan de la primul atelier de confecții mulncat. Adunarea i-a întîmpinat cu ceremonialul solemn.

La început, pionierul I. Cji, președintele adunării a rostit următoarele cuvinte: „Unchi drag.! Mulți dintre noi știm că fără munca voastră oamenii n-ar putea să trăiască civilizat; însă unii dintre pionierii noștri socotesc că pentru munca aceasta nu e nevoie de studii și că ea nu are nici un sens. Să fie într-adevăr așa?

Atunci Gao Man-șen răspunse: „Pionieri! Cine a spus că, munca noastră nu are nici un sens? Dacă n-ar exista bucătari, cine ar pregăti hrana pentru muncitori, la cantine sau pentru cei plecați în interes de serviciu în alte orașe? Dacă n-ar fi frizeri, atunci cu ce ar semăna capetele voastre? Dacă n-ar exista croitori, atunci ați fi putut veni dezbrăcați la adunare?...

Toți au rîs dar pe fețele multora se citea că sînt rușinați.

— Și apoi, a continuat, Gao Man-șen: oricare ne-ar fi munca — fiecare are nevoie de studii precum veți vedea îndată.

S-a anunțat o scurtă întrerupere a adunării. Fiecare detașament s-a instalat în cîte o sală mai mică a școlii. În sala detașamentului mijlociu pionierii ascultau cu atenție cuvîntarea lui Li Gao-fin, care spunea: „În vechea societate nimeni nu lua în considerație munca noastră — a frizerilor —

SA NE CUNOAŞTEM ŢINUTUL NATAL

Prin locurile Slatinei

O STRADA A BATRINULUI ORAŞ

Grupul de „istorici" se grăbeşte spre mănăstirea Clocociov pentru a descifra acolo nişte vechi inscripţii. Strada lungă de vreo 4 km., este străjuită de arbori şi luceşte de curăţenie.

In dreptul unui arbore, Romaniuc Leonid, unul din pionieri, se opreşte. „Măi, ce-a mai crescut! se miră el. Şi parcă ieri l-am plantat!"

Ce se intimplase? Strada fusese reparată şi infrumusetată, cu doi ani în urmă. Pe şantier au lucrat şi pionieri printre care şi Romaniuc.

— Va să zică şi voi aţi lucrat aici? întreabă Popescu Cornelia.

— Da, îi ajutam pe meşteri. De aceea e azi strada aşa de frumoasă.

Toate acestea au fost consemnate în caietul de observaţii.

Cercetarea istorică a fost precedată însă de un studiu amănunţit despre care nu se poate să nu vorbim. Pentru asta trebuie însă să ne întoarcem cu cîteva zile în urmă.

PE UNDE A TRECUT MIHAI VITEAZUL ŞI TUDOR DIN VLADIMIRI

In biblioteca Şcolii medii nr. 1, Popescu Cornelia studiază istoria oraşului Slatina după diverse documente. Caietele se umplu de însemnări. Ce de lucruri interesante vor afla pionierii! Prin Slatina a trecut Mihai Viteazul în urmărirea unor cete de turci care o luaseră pe „Drumul oii", spre sate, să le jefuiască.

Puţini pionieri ştiu că în clădirea în care e Muzeul raional acum, Tudor din Vladimiri, în 1821, şi-a pus singur, în chip simbolic, căciula cu fund alb de domn. Stăpînul casei, boierul Deleanu, fugise.

Pe Popescu Cornelia o ajută Romaniuc Leonid şi Sandu Georgeta. Leonid, în orele libere, citeşte documente din arhiva şcolii, pentru a întocmi şi el un referat.

Un pionier a descifrat în mănăstirea Clocociov, zidită de Mihai Viteazul, o inscripţie rusească stabilind că acolo se află îngropat un maior din oştile lui Kutuzov.

„HAI LA SLATINA-N JUDEŢ"

Trandafir Ion se ocupă cu stringerea folclorului specific ţinutului. Grupa lui a fost prin satele din jur şi a cules poezii, strigături, ghicitori...

Prin acele părţi circulă balade şi doine necunoscute precum : o variantă a baladei „Iancu Jianu", „Doina plugarului", „Miu", „Chira", „Balada lui 1907" şi altele care au şi fost strînse.

Cea mai interesantă e balada lui Iancu Jianu în care rapsodul popular istoriseşte în versuri de o rară frumuseţe cum vestitul haiduc a pedepsit pe un asupritor al ţăranilor, pe boierul Pipa, care a existat într-adevăr...

După terminarea cercetărilor va avea loc o adunare în care cercetătorii de la Şcoala medie nr. 1 din Slatina vor comunica rezultatele obţinute.

NICOLAE UNGUREANU

Măriuca

de vorbă cu cititorii

Bună ziua, prieteni ! Astăzi vom sta din nou de vorbă. Primul răspuns e pentru :

Stănescu I. Cicerone, din *Drăgăşani, reg. Piteşti*. Mă bucur mult, foarte mult, că ai devenit utemist. Nu trebuie să-ţi pară rău că în felul acesta te-ai despărţit de cravata roşie... Faptul că ai primit carnetul roşu de utemist ne arată că ai purtat cravata cu cinste ! De acum înainte vei putea, după cum tu însuţi ne scrii, să ajuţi mai mult la construirea socialismului în patria noastră. Noi îţi urăm, dragă Cicerone, să porţi cu cinste carnetul roşu şi să fii gata întotdeauna pentru îndeplinirea sarcinilor care ţi le va încredinţa organizaţia de U.T.M.

Georgescu Irina, com Grabaţi, reg. Timişoara. Şi eu sînt bucuroasă de cunoştinţă. De aceea, te rog să-mi scrii cît mai des ! Povesteşte-mi amănunţit despre activităţile pe care le desfăşoară detaşamentul vostru, despre ce-i nou în comuna şi raionul în care locuieşti, despre cum învăţaţi. Aştept scrisorile tale !

Costineanu Mariana, Iaşi, Imi spui că, anul trecut, fiind preşedintă, ai făcut unele greşeli, de care abia acum îţi dai seama. Pentru aceste greşeli, unele colege te „privesc cu dispreţ". Eşti sigură că într-adevăr aşa este ? Poate că te privesc cu ciudă sau reproş !... Oricum, primul pas către îndreptarea ta e recunoaşterea deschisă, în faţa pionierilor, a acelor greşeli. Sînt sigură că după ce vei face acest lucru, nimeni nu-ţi va mai purta ciudă ! Cît despre prietena ta, care pe deoparte te lăuda, iar pe de alta te bîrfea — într-adevăr, şi eu cred că nu-i o adevărată prietenă ! Incearcă să ai cu ea o discuţie deschisă, pioniereascä, şi lămureşte situaţia. Poţi cere, în această privinţă, ajutorul întregului detaşament.

Oprişan Ioan, preşedinte de grupă, Mediaş, reg. Stalin. Imi pare bine că vorbeşti cu atîta entuziasm despre activitatea unităţii de pionieri de la Casa voastră de copii şcolari, din Mediaş ! Iar faptul că în activitatea unităţii sînt antrenaţi şi şcolarii care nu sînt încă pionieri, e cît se poate de îmbucurător ! Se vede că şi la culesul viei aţi fost tot împreună, nu-i aşa ? Dar la... mîncatul strugurilor ?

Aştept noi scrisori de la voi. Nu uitaţi promisiunea făcută : aceea de a-mi arăta aspecte ale ajutorului pe care-l primiţi din partea utemiştilor.

Davidovici Robert, Şcoala medie de muzică nr. 1 — Bucureşti. E foarte bine că între primele tale note din acest an se numără un 8, un 9 şi un 10 ! Important este să reuşeşti pînă la sfîrşitul anului să menţii astfel de note. Aştept ca în curînd, să-mi scrii atît despre activitatea voastră pioniereascä, cît şi despre progresele pe care le faceţi în dobîndirea măiestriei artistice.

cu bine,
MARIUCA

Sfatul specialistului sportiv

Atacul, cea mai bună apărare

V-am văzut adesea jucînd fotbal, joc sportiv iubit şi îndrăgit de voi. Mulţi dintre voi depun atîta pasiune şi suflet încît de cele mai multe ori uită şi de... mîncare ! De multe ori, însă, jocul vostru se aseamănă cu un joc de... rugbi. In afară de portar, toţi jucătorii sînt îngrămădiţi acolo unde se află mingea. Se îmbrîncesc, ţipă ; fiecare se simte obligat să lovească mingea, indiferent dacă intervenţia sa e sau nu e în favoarea echipei din care face parte.

Un astfel de joc nu poate fi numit fotbal, jocul sportiv cunoscut şi îndrăgit de toată lumea. Fotbalul, ca şi oricare alt joc sportiv, are anumite reguli, se desfăşoară după anumite criterii.

De ce credeţi oare că jucătorii din echipă au diferite denumiri ? Chiar şi aranjarea lor pe teren diferă după posturile pe care le ocupă. Unii — **portarul, fundaşii, stoperul** (apărarea), urmăresc în timpul unui meci să oprească atacul echipei adverse, să obţină mingea şi să o trimită jucătorilor lor de la înaintare. Ceilalţi jucători, **extremele, interii, centrul înaintaş**, sprijiniţi tot timpul de cei doi **mijlocaşi**, caută să pătrundă prin apărarea echipei adverse şi să înscrie golul. Intre apărare şi înaintare, există însă o continuă colaborare.

Aşezarea jucătorilor pe teren, colaborarea dintre ei în timpul jocului, felul în care se desfăşoară jocul, găsirea celui mai scurt drum spre poarta adversă, toate acestea la un loc, fac parte din tactica de joc a unei echipe de fotbal. In întrecerea dintre două echipe, cîştigă de cele mai multe ori echipa care adoptă cea mai potrivită tactică de joc. Cînd jucătorii adverşi sînt înalţi, cu săritură bună la cap, se folosesc pasele pe jos. Dacă extremele sînt jucători rapizi şi apărarea adversă este greu de trecut, atunci se folosesc pasele pe extremă în adîncime.

Tactica de joc ţine şi de felul în care sînt aşezaţi jucătorii pe teren. In figura alăturată este reprezentat sistemul de joc W M. Este schema de joc cea mai potrivită pentru voi. Extremele şi centrul înaintaş sînt vîrfuri de atac, iar interii şi mijlocaşii formează acel careu „magic" de legătură între apărare şi înaintare.

Şi acum cîteva lucruri de care este bine să ţineţi seama : în timpul jocului nu năvăliţi toţi acolo unde este mingea. Respectaţi-vă fiecare posturile pe care jucaţi şi colaboraţi între voi pasîndu-vă mingea. Jocul să se desfăşoare pe tot terenul. Trimiterea mingei de la un jucător la altul să se facă pe principiul : pasez mingea jucătorului liber, nemarcat, care poate creea o situaţie favorabilă de gol. Să „alerge" mingea, dar să alergaţi şi voi, jucătorii ! Lupta pentru balon să o daţi în mod sportiv, recurgerea la mijloace nesportive vă aduce sancţionări şi dezaprobarea spectatorilor !

In curînd vor avea loc întrecerile la fotbal în cadrul spartachiadei pionierilor şi şcolarilor. Pregătiţi-vă cu atenţie. Anul acesta, în cadrul spartachiadei se va desfăşura şi finala pe ţară la fotbal. Nu uitaţi, însă, nici o clipă : pentru a cîştiga un joc, atacul este cea mai bună apărare !

şi toţi socoteau că nu aduce nici un folos: acum, însă, lucrurile stau altfel : Partidul şi Guvernul are multă grijă de noi, avem posibilitate să învăţăm şi să ne perfecţionăm.

Arătîndu-l pe un pionier cu păr lung şi zbîrlit, Li Gao-fin continuă : „Tunsoarea nu face numai ca oamenii să fie frumoşi, ci creează bună dispoziţie şi este un mijloc principal de curăţenie. Spunînd acestea el scoase tot ce e necesar pentru tuns şi tunse imediat părul pionierului cu pricina.

Zgomotul produs de o maşină de cusut atrase atenţia pionierilor. Tzin Iui-ţian a cusut în 30 minute o pereche de pantaloni lungi dintr-o bucată de stofă. Toţi pionierii au rămas uimiţi. „Ca să fii croitor — a spus el — sînt necesare de asemenea studiile. Dacă nu ştii cum să foloseşti centimetrul, să socoteşti, să dai semne pe stofă pentru a croi apoi, cum poţi coase econom şi frumos o haină ?" Faptele au demonstrat că nu toate sînt atît de simple după cum au crezut pionierii. Cînd s-au apucat să coasă, mulţi pionieri nici nu ştiau să ţină acul !

Din altă sală răzbea mirosul apetisant al cepei prăjite cu ouă. In sala detaşamentului „Fusincjunlu" se desfăşura într-adevăr procesul de preparare al mîncării, iar Gao Man-şen şi Cen A-hun gustau cu grijă mîncarea pe care o pregătea micul detaşament. Pionierii socoteau că mîncarea lor e foarte bună, dar Cen A-hun, după ce a gustat-o, le-a spus :

— E prăjită bine, numai că e cam sărată !

Apoi copiii l-au înconjurat pe bucătarul Cen A-hun să vadă cum prăjeşte el varza. Peste puţin timp vasul cu varză gustoasă, frumoasă şi fină a fost gata...

In timp ce pionierii mîncau cu poftă, Gao Man-şen spuse : „Dacă fiecare mănîncă bine şi cu poftă, capătă puteri ca să poată munci".

La sfîrşit s-au adunat cu toţii din nou în sala cea mare. Mulţi pionieri, după această adunare, şi-au schimbat părerea despre munca bucătarului, a frizerului, a croitorului...

ÎNTÎIUL SALUT

A venit la școală p.intre cei dintîi. Nu-și găsește de loc astîmpăr. Se plimbă agitat de colo-colo. De aproape două săptămîni se frămîntă într-una.

Cîteodată, surîde. Pe dată însă, chipul lui devine iarăși grav, ca și în ziua aceea în care a primit vestea cea mare. În curînd va deveni pionier...

În curte sosesc tot mai mulți colegi. Și de o seamă cu el și de prin clasele mai mari. Au venit și cîțiva dintre acei care au învățat cu mulți ani în urmă în această școală. Și ei au fost pionieri: Bojescu Nicolae, electrician, Popa Reghina, învățătoare... Cu șapte ani în urmă, cînd a luat ființă unitatea lor de pionieri, au trăit și ei clipe asemănătoare.

Ce greu trece timpul! De cînd a plecat de acasă? I se pare atît de mult. Acum, curtea e aproape plină. Pionierii au făcut careul. Trebuie să înceapă adunarea... „Eu, tînăr pionier..." Da, în curînd, peste cîteva minute chiar, va primi cravata roșie. El, Țuțuianu Gheorghe, Gheorghiță, cum îi spun colegii din clasa a IV-a...

— Țuțuianu a dovedit că merită să fie pionier. Învață bine, este disciplinat, răspunde la toate chemările organizației de pionieri și lucrează cu drag pe lot...

Așa spune Călin Gașpari, președintele unității. Așadar, au încredere în el. Obrajii îi ard. Pleacă privirea. Cu coada ochiului trage în stînga și în dreapta. Și Munteanu Petre dintr-a III-a e emoționat; și Florea Rodica, și Anișoara, Rotaru... La fel ca el.. Și iată chiar în clipa aceasta Ciută primește cravata. Și insigna. De acum, e pionier. Alt băiat... Încă unul... Îi este teamă să nu-i tremure mîinile cumva. Le ține încordate. Ce ușoară e cravata! Și ce mătăsoasă! Instructoarea înnoadă cravata. Gheorghiță îi urmărește toate mișcările. I-a strîns mîna cu putere... „S-o porți cu cinste" — îi urează ea. „Cu cinste... Am s-o port cu cinste!" — făgăduiește în gînd Gheorghiță. Dar vorbele nu mai ajung pe buze. E pionier. Da, e pionier. Abia acum își dă seama că ceilalți cîntă. Cît de frumos cîntă!

„Cînd primești cravata
S-o păstrezi cu drag
Roșul ei e frate
Cu cel de pe steag".

Da, și el o va păstra. Va învăța cît se poate de bine, va munci mult... Să arate tuturor că merită să fie pionier.

Din rîndul pionierilor s-au desprins cîțiva, cu buchete de flori în mînă. „De unde le-or fi luat?" Maria Scripcaru se apropie de el... Îi dă un buchet mare, frumos... Sînt flori pentru noii pionieri!... Se bucură și părinții. Mama l-a îmbrățișat. Tatăl îi zîmbește și-i strînge mîna bărbătește.

Prima parte a adunării s-a terminat. Ceremonialul de închidere... Chemarea pionierească... Ca într-un singur glas, pionierii răspund: „Sînt gata întotdeauna!" Salută și Gheorghiță. E drept, salutul lui e cam stîngaci, dar nu-i nimic. Doar e întîiul lui salut de pionier. Mîine, va saluta cu siguranță, mai bine. Îi va saluta pe toți pionierii din clasele mai mari. De acum, totul este altfel.

Școala de 7 ani
com. Bistrița-Neamț
reg. Bacău
EMIL DOBRESCU

BĂNCI NOI!

— SCHIȚA —

De vreo două zile, cei din clasa a șaptea erau priviți cu invidie de către copiii din toate celelalte clase. Aceasta, deoarece se răspîndise vestea că, în curînd, școala va primi un lot de bănci noi care le vor înlocui pe cele din clasa unde învăța a șaptea.

— Nici nu se putea altfel! se lăuda Nistor; sîntem doar clasa cea mai importantă din școală. A șaptea, înțelegeți voi? A șap-tea! Baza școlii, nucleul reprezentativei de fotbal, temelia echipei artistice. A șap-tea!

Și, într-adevăr, băncile cele noi poposiră în clasa a șaptea. Ți-era mai mare dragul să le privești: luceau de-ți luau ochii și miroseau plăcut a nou. Băncile vechi fură împărțite celorlalte clase, iar nucleul reprezentativei de fotbal și temelia echipei artistice luă loc în băncile noi. Nistor se așeză și el, mîngîie cu plăcere fața pupitrului. Apoi dădu să-și pună servieta înăuntru, dar auzi un fîșîit. Vîrî mîna înăuntru și simți o hîrtie. Se aplecă și privi: era o foaie de bloc-notes cu pătrățele, lipită înăuntru. O dezlipi și-o scoase la lumină. Foaia era acoperită de cîteva rînduri scrise cu un creion cu mină foarte groasă. Nistor netezi cu palma hîrtia, și-i chemă pe băieți:

— Ia uitați-vă ce-am găsit în bancă!

— O scrisoare! se mirară ei.

— Un bilet!

— Citește tare!

— *„Dragul meu prieten necunoscut,* citi Nistor. *Îți scrie cel care a lucrat această bancă. Eu am terminat de curînd școala profesională de tîmplărie și acum lucrez ca muncitor calificat. Această bancă este prima mea lucrare. Ce-i drept, treaba mea era numai tăierea și montarea ei — dar l-am rugat pe maistrul de la vopsitorie să mă lase s-o vopsesc tot eu! E bună? Îți place? Eu de mult voiam să fiu tîmplar! Îți urez să știi foarte bine la lecții și să iei note mari!*

Cu bine,
POPESCU RADU
muncitor, fabrica de mobilă
„Avîntul"

...Nistor puse biletul pe bancă și-l mai netezi o dată.

— Bun băiat, Popescu Radu! spuse cineva.

— Păi, și banca, nu vedeți că-i cea mai frumoasă dintre toate? întări Nistor, mîndru.

Și, deși banca în cauză nu se deosebea cu nimic de celelalte, toți începură s-o cerceteze îndeaproape, fluierînd cu admirație:

Solidă!

— Și ce vopsea!

— Lucru de artă...

*

La sfîrșitul orelor, cînd băieții se pregăteau de plecare, Nistor îl luă deoparte pe Filip, care-i era vecin, și-i spuse:

— Uite ce e, eu mai rămîn puțin la școală... Treci pe la mine și spune-i maică-mi că mai rămîn...

Cînd liniștea de după cursuri învălui școala, Nistor își luă ghiozdanul subsuoară și pași grăbit pe coridor. Trecu pe la atelierul școlar, luă o rindea, niște glaspapir, o cutie cu clei, una cu vopsea și o pensulă — și apoi porni glonț către clasa a III-a.

Ajuns în fața ușii, se uită atent înainte și înapoi — și intră furiș. Nici aici nu mai rămăsese nimeni. Nistor își puse ghiozdanul și instrumentele pe catedră, apoi începu să-și plimbe privirile prin clasă. Găsi repede ceea ce căuta. Din trei pași fu lîngă ultima bancă din șirul de lîngă fereastră. Era vechea lui bancă în care șezuse pînă ieri, cînd, la aducerea celor noi, fusese mutată aici. Nistor o privi stingherit: era plină de pete de cerneală, zgîrieturi, inscripții ciudate. Clătină mirat din cap, ca și cum nu el le-ar fi făcut, apoi luă sculele și se apucă de lucru...

AL. OVIDIU ZOTTA

SĂRBĂTOARE

Versuri: IOANA ZAMFIR

Muzica: AUREL GIROVEANU

Azi am primit cravata minunată,
De azi mă număr printre pionieri,
Ce dragă-mi este roșia cravată,
Cu-nflăcărate scînteieri.

Refren:
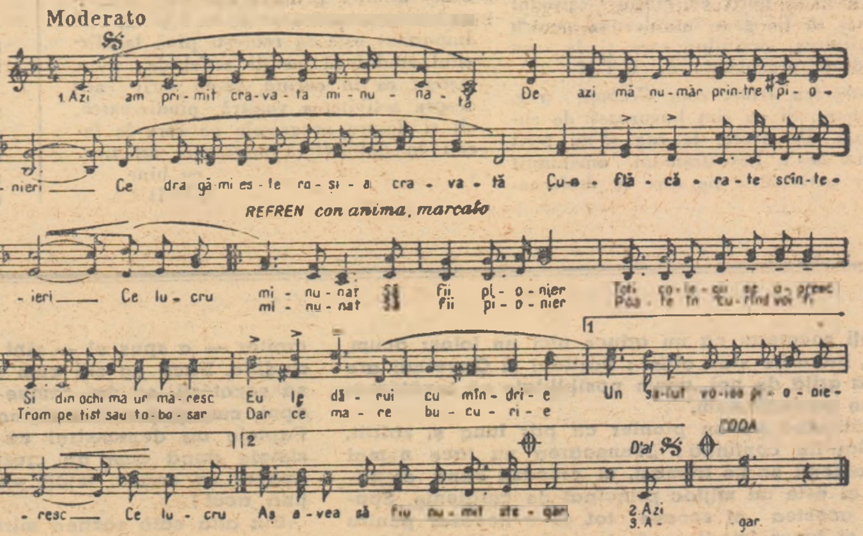
Ce lucru minunat —
Să fii pionier!
Toți colegii se opresc
Și din ochi mă urmăresc.
Eu le dărui cu mîndrie
Un salut voios pionieresc!
Ce lucru minunat —
Să fii pionier!
Poate în curînd voi fi
Trompetist sau toboșar,
Dar ce mare bucurie
Aș avea să fiu numit stegar!

Azi am primit cravata mult dorită
Cu pionierii braț la braț pornesc
E ziua limpede și însorită,
Vioi ni-i pasul tineresc.

Refren:

Acasă mama mă primește-n poartă
Și mă sărută mîndră pe obraz
Mai mult pe sus în glumă-apoi mă poartă
Că-i sărbătoare-n casă azi...

Refren:

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10 : 17.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".